

מי תהום

תוכנית עבודה

ברוכות וברוכים הבאים למי תהום מעבדת מחקר של יצירה. אנו מזדות לכם על הנכונות לצלול איתנו. הערב מורכב ממקבץ עבודות - כל יצירה נמצאת בפרק זמן אחר ביחס לתהליך שלה וכולן שונות באופני החיפוש שלהן, בכוונה, בפורמט, ובדרך בו הן יפגשו אתכם. אנו מזמינות אתכם להיות קהל, הכלים העומדים לרשותכם הם:

חוש ביקורתי	התפעמות	אינטואיציה	זיכרון	ידע	חושים
רפרור	אוריינטציה	קישור	תאוריה	הזדהות	התלהבות
וקובץ הדפים הזה	ביצירת אמנות	כל מה שצריך כדי להתבונן	למידה	למידה	שכחה

לכל יצירה שתפגשו הערב ישנה קריאת כיוון/חומרים מתוך התהליך/רשמים במטרה לאפשר מבט רחב ועמוק, התנסות משמעותית ומערכת יחסים אינטימית בינכם לבין היצירה והיוצרים. בעידן בו האטה מתבקשת אנו רוצים ללכת יחד צעד אחד לאחור, אל המקום בו מתהווה יצירה, אל התהליך

מחקר מרענן ומעורר השראה
צוות מי תהום

אתם עומדים לפגוש יצירה

רגע לפני חשבו על כך שמישהו או מישהי הכינו אותה. הם עברו תהליך, לרוב ארוך, לעיתים מייגע, כואב, עם רגעי חסד, תגליות, ותובנות. הם אספו המון בדרך וגם איבדו, ולפעמים זרקו. הכל התחיל מאיזה שבב רעיון שהזיז והפעיל, ריגש, וסקרן, שהיוצר או היוצרת הסכימו ללכת בעקבותיו אל הלא נודע.

אולי היצירה שתפגשו תתחבר אליכם
ואולי לא

אולי היא תיגע באיזה מקום שיעיר משהו בתוככם
ואולי ...

אולי יתעורר בכם רגש אבוד שלא ידעתם שהלך לאיבוד
ואולי...

כך או כך זאת יצירה שעברה דרך.

**הביטו בה כמו שמביטים בפנים של אדם אחר, היא עלולה להשתנות לנגד עיניכם
או אולי אתם תשתנו אל מול עיניה**

8 המלצות לצפייה/האזנה/חוויה של יצירת אמנות בפעם הראשונה

- 1 תנו למנח הגוף להיות טיפה שונה מהרגיל (גם אם השינוי קטנטן)
- 2 כשתפגשו ביצירה קחו 3 נשימות עמוקות
- 3 תסכימו לא לדעת, כמו שמקשיבים לשפה זרה, לאט לאט היצירה תתפענח לכם
- 4 היו מודעים לצורך שלכם לדעת על היצירה. תבחרו באיזה שלב להצטייד בידע.
- 5 השתמשו בכמה חושים בזמן הצפייה - גם אם היצירה מכוונת לחוש מסוים, חפשו כיצד חושים נוספים מעשירים את המפגש שלכם איתה
- 6 אם עולה תובנה/מחשבה תנו לה להיות ותנו לה גם לחלוף - אולי משהו עמוק יותר עומד להגיע
- 7 כשתסיימו אל תמהרו לדבר, הניחו למילים להשתהות עוד רגע בתוכם
- 8 אם הרשימה הזו לא מועילה לכם - אל תשתמשו בה

חדר 1

תמי יצחקי

עגלה ריקה (קטע מתוך)

נקודת הזמן בתהליך העבודה: עבודה שנסגרה לפני

כשנתיים, לפני לידה ומגפה עולמית, ועכשיו נפתחת מחדש

מיקומים: בין הסטודיו בירושלים לתיאטרון תמונע בת"א, בין ריצפת הלינוליאום למחשב, בין בבל העתיקה לגלריות במערב אירופה

המשך התהליך: כרגע אין דד-ליין, משאירה את זה פתוח, נותנת לזה זמן

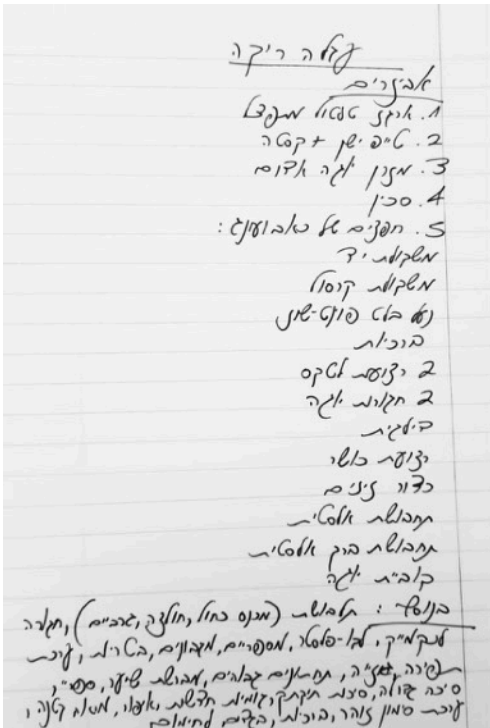
אינפורמציה חשובה: אם שתי עגלות נוסעות זו מול זו בגשר צר, האחת היא עגלה מלאה, והשנייה עגלה ריקה, מי חייבת לפנות את הדרך למי? (בהשראת מסכת סנהדרין, ל"ב, עמוד ב')

זה המשל שהוצג ע"י החזון-איש לראש הממשלה בן-גוריון בפגישתם בימי ראשית המדינה.

משהו מהלב: אם הייתי בלרינה אז כבר מזמן הייתי יוצאת לפנסיה, אני שמחה ונרגשת לחזור

כדי להתחיל ליצור אני זקוקה לדד-ליין ולחלץ רעיון

רשמים מהצפייה:

מילים שנאספו:

רגש שהתעורר:

אחר:

חדר 3

יניב שנצר

פוג'ה – פניאומגיה

אנסמבל חלילים אוטומטי – חלק מתזמורת רובוטים מנגנים

נקודת הזמן בתהליך העבודה: 13 שנים של נעבודה תמידית על הפרויקט באירופה ובארץ.

מיקומים: שוקי פשפשים, יד 2, ג'אנקיות, קרואטיה, איטליה, סלובניה, הונגריה, ישראל, ירושלים, עכשיו

המשך התהליך: עד אינסוף (לפחות שלי)

בקשה מהקהל: בערב תוצג יקיצה והירדמות של דמויות פעמוני חימר מחללות בטקס מדומין קצר. הקהל מתבקש להיכנס לחלל כמו שנכנסים לחדר שישנים בו, וכך גם לצאת

פעולות האמן: בנייה, פירוק והרכבה מחדש של כלי נגינה, כתיבה, עריכה של מוזיקה, עיצוב ובנייה של תאורה והגברה, פיסול, ניסור, תפירה, שירה, גזירה, הלחמות, הקלטות, הדבקות והרבה כבלים.

כדי ליצור אני צריך זמן, מחשבה חופשית ועשבים.

דימוי: מיה ינקוביץ' שנצר

רשמים מהחוויה:

מחשבה שעלתה:

מחשבה שביקשתי ממנה ללכת:

אחר:

חדר 4

מיכל פוקס (גרמניה/ישראל)

הנס לינגנס (גרמניה)

מדבר האורנים

נקודת הזמן בתהליך העבודה: 4 חודשים, בחלל הנוכחי שבועיים.

מיקומים: הקלטות ומחטים נאספו ב:

עץ אורן ירושלים (המכונה: האל), עמק על הקו הירוק בין וואלג'ה לגילה, צ'ק פוינט, עין יעל.

מחטים קלועות: שלושה עצי אורן שונים: אורן ירושלים (מקומי), אורן הצנובר (מיובא) והאורן הקנרי (מיובא).

העבודה היא חלק ממלגת אמנות מ Kunststiftung Sachsen-Anhalt

המשך התהליך: בסיומה תוצג ב Halle (Saale) בגרמניה.

אינפורמציה חשובה: מדבר האורנים הוא מושג שמתאר מצב בו מחטים של עץ האורן, אשר נופלים ומתייבשים על האדמה, חוסמים את האפשרות לצמחים חדשים לצמוח ומחמצנים את האדמה. מגילת העצמאות נחתמה על קלף ריק, משום שעד לרגע האחרון לא הגיעו להחלטה על הנסוח הסופי. המחטים והאותיות הונחו, אחת אחת, ישירות על הרצפה.

מיכל צריכה סקרנות ומחקר כדי ליצור. הנס זקוק לעניין, מסגרת וזמן

רשמים:

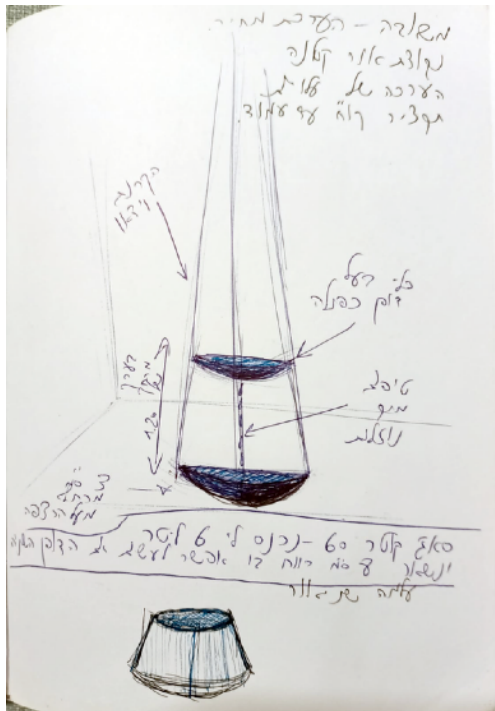
איזה חוש הוביל את החוויה:

סיפור אישי:

אחר:

5 חדר

שולמית עציון
'דופק מים'

נקודת הזמן בתהליך העבודה: עשור של חיפוש ומציאה

מיקומים: מבנים אומנותיים בכרך ירושלים.

המשך התהליך: היצירה הושלמה (אולי תהיה לה שלוחה, ענף או נכד שיהדהדו את קיומה)

אינפורמציה חשובה: בעבודה דופק מים יש תהליך של הגשמת הדימוי של האור (= הקרנת הווידאו) לחומר ממשי (= טפטוף המים הפיזי). אני מרגישה שהעבודה הזו מדברת את שפת הזוהר דרך עולם הדימוי והחומר.

אני זקוקה לחיבור, לשקט, למרחב בו אני קרובה לעצמי כדי להתחיל ליצור

*** היצירה דופק מים באדיבות האמנית וגלרייה ביתא**

רשמים:

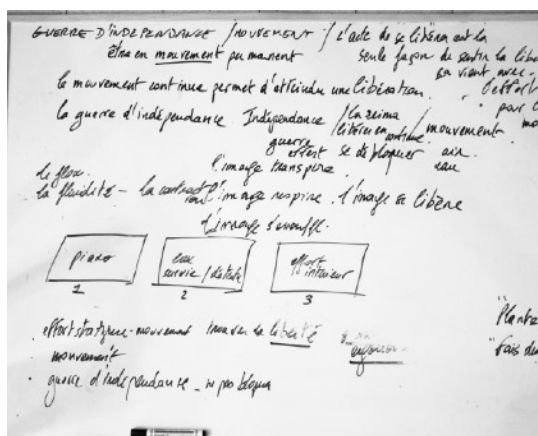
איפה התמקמת בחלל?

מה שמעת?

אחר:

6 חדר

דן רוברט להיאני
Ergonomie

נקודת הזמן בתהליך העבודה: עבודה בהתפתחות

מיקומים: Schaumbad Fries Atelier, Graz

המשך התהליך: התפתחות הערוץ המצולם בסטודיו - לחקור מאמץ פיזי

אינפורמציה חשובה: ארגונומי היא יצירת וידאו שמציגה שלושה סיקוונסים שצולמו בגרץ - אוסטריה, במהלך תוכנית שהות אמן של שלושה חודשים: קטע מקונצרט של המלחין רפאל נאסיף, תנועה סטטית, המעניקה אשליה של ריצה ותיעוד אימון של צוות חילוץ בתוך נהר ה"מור".

משהו מהלב: מאז 2019, אני מנסה להחזיר לעצמי תחושת חופש ונשימה שאיבדתי במהלך השנים. כשהגעתי אל החדר שלי במנזר בגרץ נרדמתי לקו שעות. כשקמתי החלטתי: אל תיצור דבר. רק תהיה. תנשום, תזוז. שתה מים ולך, תסתכל מסביב. היצירה הזו נולדה מתוך הבקשה הזו.

רשמים:

תחושות שהתעוררו בגוף:

אסוציאציות חופשיות:

אחר:

חדר 7

דן רוברט להיאני

סיפור אחר: בוטניקה ואהבה

נקודת הזמן בתהליך העבודה: עבודה חדשה - ניסוי קהל

מיקומים: הטורים, יפו 180

המשך התהליך: להעמיק את ההבנה של המפגש ביני לבין החומרים. ללבוש את החומר, להתפשט ממנו.

אינפורמציה חשובה: בעבודה אני משתמש בחומרים היחידים שאבא שלי צילם כשהוא היה עוזב את תפקיד המתעד המשפחתי. מהזוגיות של הוריי שנכשלה באופן מתמשך לאורך שנים, נשארו תמונות נעות של חופש

אני זקוק ל חופש אולטימטיבי כדי ליצור

רשמים:

תחושות של קרבה או ריחוק:

אילו תמונות מוקרנות על הגוף שלך:

אחר:

חדר 1

נופר סלע

בטן

נקודת הזמן בתהליך העבודה: לידת-בזק חד-פעמית

המשך התהליך: לאחר שאלד העבודה תשמש כרפרנס לעבודה הבאה שלי, שתעסוק בהורות.

אינפורמציה חשובה:

אני בהריון בחודש שמיני, והיצירה שלי לוכדת את החוויות והתחושות של הרגע הזה בזמן. היא תעלה פעם אחת בלבד.

אני זקוקה ל השראה כדי להתחיל ליצור

ברצוני להודות מעומק הלב למרכז העירוני לתיאטרון ע"ש נורית קציר, ובמיוחד לסלעית אחי-מרים על תמיכתכם ביצירת המופע.

רשמים מהצפייה:

תחושות מהבטן:

תחושות מהראש:

אחר:

הגעתם לסוף

כולנו עברנו יחד את אותה החוויה אבל כל אחד ואחת כאן חוו אותה אחרת
רגע לפני שאנחנו מתפזרים והדיבור יפרש את החוויה, המילים יהפכו לסיפור, אנחנו מזמינות אתכם
להשאר עוד רגע בתוך העלילה.

קחו זמן לעבד את החוויה, דפדפו לאחור, הזכרו עם מה נפגשתם, השתהו...

רשמים נוספים:

תודה מקרב לב

מי תהום - אירוע אמנות תת קרקעי

ניהול אמנותי: רות חוף

יצירת הפורמט, הובלה ותיווך: ענבל דקל גולדברג ורות חוף

הפקה ועיצוב חלל: גיא סער רוסו

תאורה וסאונד: עמר שוסטר

אביזרים, לב, נוכחות: גלרייה ביתא

מי תהום נוצר במיוחד עבור הפתיחה של **הטורים - המרכז לאמנויות הבמה**

המחלקה לאמנויות - עיריית ירושלים

תודות:

רחל צבעוני, סיגל דניאל, אביטל וכסלר, הילה סמוליאנסקי, עינת רז גלוברמן, רוני גלס,

מוטי מיפו 180, אריאל סנפירי, סלעית אחי מרים